

iederer houder op te vorderen. Ter waarschuwing van eventueele koopers of in-pand-nemers ware het nuttig tevens te bepalen, dat deze goederen van een stempel of etiket, dat niet groot behoeft te wezen, zullen worden voorzien, zoodat een ieder kan weten, dat hij met een geklasseerd voorwerp te doen heeft.

Wat, ten slotte, den aard der sanctie betreft, aan de ontworpen bepalingen te hechten, wenscht de Commissie de volgende opmerkingen te maken. Schijnt het in het algemeen aangewezen strafbepalingen te stellen, overeenkomende met die, bepaald voor overtredingen betreffende de openbare orde (Wetboek van Strafrecht, boek III, titel II), bij de bepaling van het bedrag der op te leggen boeten dient toch rekening te worden gehouden met het feit, dat de overtredingen in den regel het gevolg zullen zijn van baatzucht, zoodat geringe boeten niet afschrikwekkend zullen werken. De eigenaar b.v. van een oud huis met een fraaie kamerbetimmering, die geklasseerd is, zal zich van verkoop daarvan niet laten terughouden, indien hij daarmede slechts eene boete belooft, ver beneden de opbrengst van den verkoop. Wil men dus in zulk geval niet dadelijk hechtenis behoeven toe te passen, dan zal eene hooge boete moeten opgelegd kunnen worden, liefst eene gelijk aan de opbrengst of de geschatte waarde van het verkochte kunstwerk.

Voorts dient verdubbeling der straffen mogelijk te zijn, indien, tijdens het plegen der overtreding, nog niet twee jaren verlopen zijn, sedert eene vroegere veroordeeling van den schuldige wegens dergelijke overtreding onherroepelijk is geworden.

En eindelijk dienen de bepalingen van art. 34 van het Wetboek van Strafrecht, betreffende verbeurdverklaring, toegepast te worden ten opzichte der ouden, bedoeld in de punten 11, 12, 13, 14 en 15.

De Commissie voornoemd:

VICTOR DE STUERS, <i>Voorzitter.</i>	J. C. OVERVOORDE.
M. I. DUPARC.	A. F. O. VAN SASSE VAN YSSELT.
SEERP GRATAMA.	C. W. VOLLGRAFF.
W. L. P. A. MOLENGRAAFF.	JAN KALF, <i>Secretaris.</i>

's-Gravenhage, 15 Februari 1910.

PIETER SAENREDAM.

Reeds is het tien jaar geleden dat Dr. Corn. Hofstede de Groot, bij de belangwekkende uitgaaf van »Utrechtsche kerken, teekeningen en schilderijen van Pieter Saenredam», na de Nederlandsche kerkschilders in drie groepen verdeeld te hebben, onzen meester aldus kenschetst: »De derde groep behoort te Haarlem thuis. Tot haar behooren in de eerste plaats Pieter Saenredam en diens leerling Isaack van Nickele. Zij bezitten noch den fantastischen zin voor de kolossale renaissance gebouwen, die aan de eerstgenoemde, noch de poëtische ontvankelijkheid voor het clair-obscur, die aan de tweede groep eigen is. Zij schilderen de kerken die zij zien, uit liefde voor de architectuur, hun eenig streven is de